

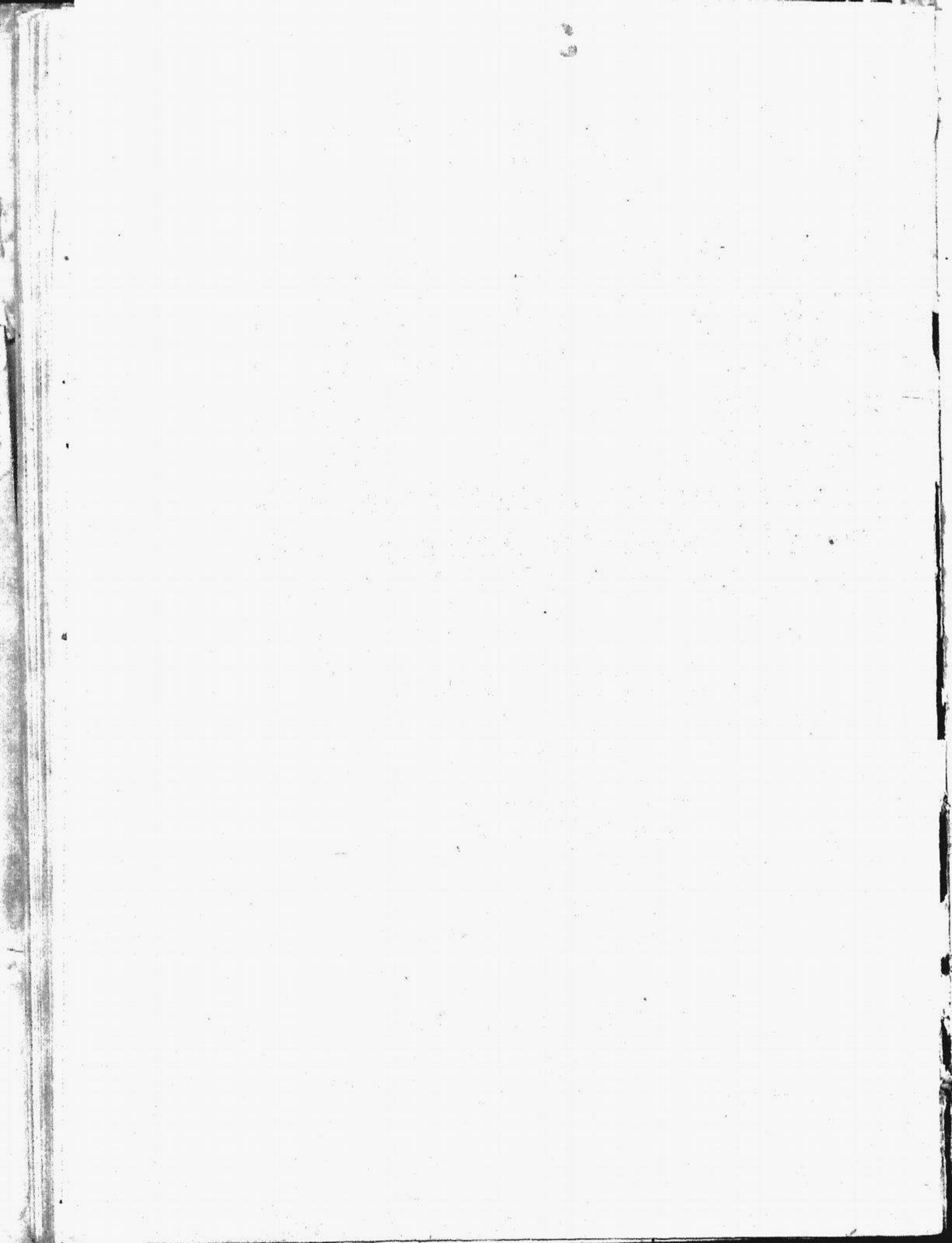
D V B I V M

A N I N M O R B O
 P E S T I L E N T E , B V B O N E
 pestilente, carbunculo vè pestilen-
 te, apparente, ante septimum diem
 expurgãti medicamento vti liceat:
 per Licenciatum Illefonsum He-
 rrera Pineda Compluti graduatũ,
 & in Hispalensi Academia fa-
 cultatis Medicæ Cathedrę
 olim professorem.

C V M L I C E N T I A .

Hispali excudebat Clemens Hidalgo. Anno. 1600.

Duci de Arcos, Marchioni Zaharenfi, Cazarenfi Comiti, Licenciatuſ Illefonſus Herrera Pineda
Medicus Hiſpalenſis.
S.P.D.

V M Multa clariffimè ac omni virtutum genere ornatiffimè princeps, de natura, contagione, ac curatione morbi peſtilentis inter Medicos huius ciuitatis eſſent anno præterito controuerſa, hoc vnum præcipuè agitatum proclamatumq; fuit, num ante diem ſeptimum expurgans medicamentum illi conueniret. Cumque hinc atque inde quam plurima proponerentur rationes abſtruſiffimæque difficultates, atque ipſe omnibus ferè conſultationibus inter fuiſſem, eas quidem omnes in vnum colligere decreui, vt longa ſatis diſputatione exquiſitoque examine, quid tutò in re adeò periculofa tenendum eſſet, definirem. Id vero tuæ cælcitudini dicari conſtitui, tum quod literis literatiſque omnibus ſemper faueas, tum quod in ciuitatum ac opidorum tuorum ditionibus tuus ſim famulus ac indignus ſubditus. Has itaque meorum laborum primas elucubrationes, quas humiliter offero, tua amplitudo benignè excipiat oro.

Væstio hæc vt difficilis est, sic grauēs multos pro vtraque parte habet fautores. Pro parte negatiua est. Primum argumentum si id pestilenti contagio solum operanti agas, humores venenatos à circumferentia aduiscera allicies, vel cum pestilens spiritus pharmaco non cedat, longè magis lædes, & naturales ac quietos humores, eo citius agitabis, quo facilius contagium susceptent omnes laborantis partes, ergo intentum. Secundum argumentum, si ratione morbo si apparatus id facias, turbabis humorem crudum & corruptum, vt reliqui succi qui superstites sunt eadem labie inficiantur ergo. Tertium argumentum, nam si vitiosorum ædulliorum occasione malum oriatur, purgatio, vel copiosa futura est, & hanc nequibunt ferre pusillæ vires, vel si minus purges, nil facies ergo, &c. Quartum argumentum, medicus est naturæ imitator; sed natura facultatis expultricis robore vsa quod molestum & inimicum est intus foras expellit, hoc est à nobilibus ex præcipuis partibus ad ignobiles, idest, ad æmuntoria, ergo existente bubone pestilente, aut carbunculo ante septimum diem non purgabis, ne motum naturæ contrarium facias probo consequentiam, natura ab intro foras expellit, sed medicamentum expurgans, Quod est foras transmissum, intus trahit, ergo &c. Patet antecedens cum medicamentum expurgans à circumferentia ad centrum trahat, ergo, &c. Hunc igitur naturæ motum cum medicus imitari debeat, profectò minimè purgandum erit, ne motu contrario foris intus reuellendo, naturæ motum qui sit intus foras interturbet. Sic sæpè videmus quibus ob bubones venereos purgatio perscribitur, his materiam reddi insupurabilem, eiusdemque intro reuocatione luis venereæ enferri consequutionem. Quintum argumentum, aut in morbi principio natura expulit humorem ad cutem, aut non? Si expulit iam iubanda est, nec impediendus eius motus, qui ad externa fit, præsertim cum hic motus venenatus sit, & in motu ad interiora possit maximè lædere aliquid ex visceribus.

Si na-

Si natura non expulit humorem, cum crudus sit, non poterit purgari, neque enim turget humor, cum sit firmatus loco obstructionis, ergo, &c. Sextum argumentum, si aliqua ratione in principio bubone pestilente, aut carbunculo apparente, expurgaremus, maximè ex eo quod humor venenatus concoqui non potest, sed talis humor concoqui potest, ergo ratio nulla, maior patet minorem probo ex Galen. lib. 5. method. cap. 12. vbi describit quandam pestem constitutionem in qua ex purgato corpore vomitibus & albi deiectionibus: tandem omnibus, qui euadebant, apparebant nigra exanthemata. 8. & 9. die: quæ erant reliquæ sanguinis, qui in febre putruerat: quas veluti cinerem natura ad cutim trahit, sicut solet alia supervacua expellere. Iam expurgationem corporis vomitibus & albi deiectionibus factam, post coctionem sequutam fuisse intelliges ex eo, quod utilis fuit, si hoc ita est, poterit ergo humor venenatus coqui, & à natura utiliter expelli. Septimum argumentum medicamenta expurgantia quibus utimur, multum mouent, & parum euacuant, quod est multum inconueniens, sæpè enim multa nocent, quæ non nocerent nisi mouerentur, ergo, &c. Confirmatur ex Cornelio Celso. lib. 3. cap. 7. vbi agens de febre pestilente hæc prorumpit verba, si verò ardens febris extorret, nulla medicamenti potio danda est, ergo, &c. Octauum argumentum medicamentum expurgans in principio exhibitum trahit materiã venenosam ad intestina, sed talis attractio dyssenteria producere ualet, & ægri moriètur, ergo, &c. Confirmatur ex Hipp. 3. æpid. sect. 3. text. 56. & 57. vbi describens quandam pestem, inquit, nam purgationes multos offendebant, quorum qui sic habebant, citò multi peribant: multis malum producebatur, & paulò inferius, vnoque verbo, qui longis morbis, vel acutis tenebantur, ventris vitio omnes præcipuè mortui sunt, cunctos namque venter substulit, præterea probatur nam contra medicari oportet atque mouere non cruda, &c. ergo expectare oportet coctionem & per consequens ante septimum diem non purgabimus, huius causam reddidit. Hipp. 4. de ratione victus in morbis acutis cont. 44. dum ita inquit: ventrem ab initio clystere duces, sed medicamenta expurgantia non adhi-

bebis: nam si ventrem moueris, vrina non maturabitur, febrisque citra sudorem & iudicationem in longum protrahetur. His verbis docet expurgationem succis non coctis facere longiores morbos & maiorem cruditatem, & impedire iudicationes. Causa qua hec mala eueniunt, est, quam ipse Hip. reddidit satis differte eodem lib. cont. 22. ita dicens quicumq; ea quae inflammata sunt, morborum inter initia medicamento soluere conantur, ij non solum ab interna inflamataq; parte nihil adimunt, cum non cadat affectio cruda, verum & quae morbo aduersa, & sana sunt absument, contabe faciuntque, ductoque ad inbecillitatem corpore, morbus superior euadit, qui vbi corpus vicerit remedium non habet: haec illo loco Hippoc. Causa qua affectio cruda non cadit, est: quod tempore cruditatis intenta est natura retentioni, quare qui expurgat, contrarium motum mollitur ei, quem amat natura ergo, &c. Nonum argumentum medicamento expurgantis vsus, febribus perpetuis & magnis, idest: acutis est aduersissimus teste Hip. lib. de expurgantibus medicamento dum ita reliquit scriptum: Quicumq; igitur a febribus fortibus corripuntur, his medicamenta expurgantia dare non oportet, donec remiserit febris, sin minus, saltem non intra quatuordecim dies. Carnes enim ipsorum, & ventres cum calidi sint, medicamentum assumunt, & nihil expurgatur, & febris maior fit, & color euertitur, & morbi regij speciem praeferunt. Commota enim bilis, & non purgata, non vult sorbere aeger, nec bibere, sed omnia abominatur, & plerumq; perit ergo, &c. Ob idq; dixit Hip. lib. 2. apho. 24. in acutis passionibus raro, & inter initia medicamento expurgantibus vtendum. &c.

Pro huius quaestionis exacta intelligentia. Nota primo, qualis conditionis sit humor, & per quam regionem designet natura ipsum ducere, quippe licet in omni morbo statum sit, quo natura vergit eo esse ducendum, maxime profecto exequendum venit in quavis pestilente constitutione, nam aliter praeter quam quod natura non erit nobis adminiculans, omnino succumbet, humoris venenosi motu per aliam regionem reuocato, quia plures erunt eo tempore partes quae contactu venenosi humoris laedantur, quod in omni pestilente constitutione, tanquam

lumme

summè perniciosum est fugiendum, itaq; si per venterculum vomitibus costiterit moueri, eodem ducere oportebit, maximè si humor ex biliosorum humorum sorte fuerit, quod si deorsum in vita natura pellas in lethalem dyssenteriam, vel in magnam virium iacturam laborantem deferes. Deniq; si laborans nausea bundus apparuerit, fastiditus & aduomendū pronus ad ipsum cogendus est æger cōpressa frōte & oculis fascia aliqua & prono corpore ab assumpto medicamēto quod recepit aquæ buglossi tepidæ lib. i. sirupi acetosi vncias duas misce aut scutellam vnā aquę floris narāgiorum tepidæ cum vncijs duabus sirupi de succo accido citri aut limonum, vel rescipe came mali vncias duas feminis anethi & raphani ana. vnc. i. terantur omnia, & bulliant in lib. jx. aquę donec consumātur tres, & facta expressione adde aximelitis simplicis vnc. iij. agarici puluerizati dragmam. i. cuius sumat laborans vnc. iij. & paulò post cogatur ipsum vomere quo facto citra potū quiescat, & quasi vna ora à vomitu, sumat apozima contra venenosum affectum, quod recepit pulueris lapidis bezoar Indiæ Orientalis. g. iij. confectionis iacinthorū dragm. i. theriacę veteris dragm. i. pulueris boli armenici præparati drag. semisem pulueris diamargaritonis frigidi scrup. i. aquarum oxalidis & scorchioneræ ana. vnc. iij. misce. Quo sumpto si sudor apparuerit, nō est inter dicendus, imo est prouocandus: sudor enim hoc in morbo tanti est momenti, vt aliqui asserant, in huius morbi curatione argentum viuum maximè cōducere, ex eo quod vehementer sudorem commouet: propter quod audiendus non venit Ludouicus Mercatus Vallisoletanæ academix, olim primarię Cathedræ professor, & à cubiculo potentissimi Regis medicus, eiusdemq; prothomedicus, qui lib. 7. de febr. differ. cū earū curatione. c. de febre maligna & pestilēte, asserit, nō esse prouocādū: deniq; singulis diebus cogendus est ad vomitū laborās, ante cibū, vel si debilis sit post cibum, donec aliquid profuisse cōpertū sit: quod si constiterit ad corporis ambitum humores moueri vt euidenter conspicitur ex tumoribus & pustulis ad cutem transmissis, aut ex eo quod non est in peculiari membro signum de cubitus humoris ibidem, tūc quidem sudores mouere, & corpus per eam partem purgare oportebit,

medicamento quod recipit theriacæ māgnæ vnc. i. boli præparati, rhabarbari puluerizati ana. vnc. semis. cornu monocerotis & pulueris garriophilorum ana. scrupulo. i. lapidis bezoar scrupulum semis. sirupi de succo limonum dragm. semissem aquarum escabiosæ scordij & scorchioneræ ana. vnc. ij. buglossi & radicis carlinæ ana. vnc. viij. misce, & sumat laborans quinque aut sex vnc. æstiuo tempore frigidas & frigido temperatas: at si per sedem inferiorem humor vergat, per ipsam euacuare oportebit.

Secundo nota duplex reperitur causa in febre pestilente cum bubone pestilente aut carbunculo, vna antecedens, quæ sua maligna qualitate & instabilitate ad expulsionem molestat, & a parte ignobili ad nobile decubere potest, idest auenis ad cor altera est coniuncta, quæ est illa quæ in obstructionis loco iam firmata est, estq; in via ad obstructionis locum.

Tertio nota pestilens morbus dupliciter prouenire potest, aut aeris infectione tantum sine eo quod humores vitientur, aut aeris infectione simul cum humorum vitio: His suppositis est conclusio in febre pestilente aut carbunculo apparente deposita prius vitiosi sanguinis & corrupti plenitudine quod, ex eo quod sanguinis plenitudinis signa deficient, cognoscetur signisq; cachochymix apparentibus, vt linguæ amaritudo, aut viridis, alba, aut pallida, aut nigra cum anxietudinibus simul, ex aerisq; infectione cum humorum corruptione proueniat, & per albi deiectionem humor vergat, vt antecedentem causam inuenis existentem deponamus, quam citissimè & ante septimum diem medicamento expurganti vti oportebit, ne illa in principem decumbat partem: quæ probatur multis rationibus, quarum prima est hæc quanto magis expurgationem differas, tanto magis venenati humores reliquos conspurcabunt, ergo, &c. Secunda ratio si propter bubonis, aut carbunculi pestilentis exitum expurgationem differamus, vniuersa humorum massa facile contabescet, & membra principalia inuadet ac infirmabit, ergo, &c. Tertia ratio, si expurgationem differre debemus, maximè propter humorum coctionem, sed humores venenosi coqui non possunt, nec eos coquere natura valet, ex eo quod

quod sunt sero similes, ergo, &c. Quarta ratio, tales humores de sorte & natura turgentium sunt, & ob id protinus sunt educendi, ergo, &c. Patet consequentia, antecedens probatur, tales humores cum propter suam malignam veneficamq; qualitatem nulla in parte à natura retineantur, omnium enim membrorum natura ad illos expellendum conspirat: ergo turgent, cum turgere, nihil aliud sit, quam humorem de parte in partem agi, nullaque in parte hæerere, vnde conspirabit etiam cum pharmaco, quare expurgatio optimè cædet. Quinta ratio, venenati humores maximè absumunt vires ergo protinus sunt educendi. Sexta ratio inter causas propter quas bubone pestilente, aut carbunculo apparente ante septimum diem expurgamus, potissima est vt causam antecedentem, in penitioribus locis existentem, ne in partem principem decumbat, reuellamus: sed talis reuulsio ante diem quintum est facienda ergo, &c. Maior probatur, talis antecedens causa sua venefica malignaq; qualitate, & instabilitate semper ad expulsionem molestat, ergo maximus est timor ne ad cor descendat, & per consequens reuulsioni gratia est euacuanda, quod optimè animaduertit Gullielm. Plant. in annota. Huius Hippoc. Aphor. concocta medicari, &c. Dum dicit: Animaduertendum tamen est vbi materia sua instabilitate, aut qualitate molesta ad sui excretionem stimulat, aut ne à parte ignobili in nobilem & principem decumbat metus est, tunc citra moram aggrediendum esse ad humoris huiuscemodi vacationem: idem fieri debet ad materiæ etiam frigidæ & crassæ retractionem in magno morbo vt apoplexia, tetano & ad naturæ motum inhibendum vt infractis & luxatis: sic manet maior probata minorem probo ex Hip. 4. de ratione victus in morbis acutis cont. 64. dum docet his verbis, hos si ab initio purgare voveris, ante diem quintum facito. Tum præterea probatur materia venenosa semper est turgida propriè & perse, vel ob eius læsionem ex eo enim quod statim subito cor lædit. Quod doctissimus Monardus lib. 13. epistola. 1. tenet ergo, &c. Scimus enim ab Hip. sancitum, quod in morbis valdè acutis si materia turget medicari eadem die expedit, tardè enim in talibus malum esse ergo intentum tum probatur nam si citò non purga-

mūs, pestilens venenum materiam paratam offendet, & corruptam contagione inficiet, vnde pestis nouas & longè maximas vires assumet; præsertim cum moneat Celsus quo celerius eiusmodi tempestates corripunt, eo maturius auxilia, etiam cum quadam temeritate esse rapienda, ergo si pestis ex aeris infectione simul cum humoris corruptione proueniat, quamuis bubo pestilens, aut carbunculus appareat citissimè expurgandum erit.

Ad argumenta pro contraria parte aducta, & ad primum respondetur, negando quod medicamento expurganti leui, quo utimur humoris retrocessus ad interna fiat, nos enim non expurgamus vt humores ad æmuntoria expulsos, ad viscera retrahamus, sed vt causam antecedentem idest illum humorem veneficum sua molesta qualitate venenata & instabilitate ad expulsionem irritantem, euacuemus. Vnde cum subiectum in quo hæc maligna & venenata qualitas subiectatur, euacuetur, euacuabitur etiam ipsa, destructo enim subiecto, destruitur etiã accidens, vt ex Arist. constat, illi vero homores qui per medicamentum expurgans, mouentur, in corpore non retinentur sed euacuantur, itaque quãuis impuri cum puris permisceantur, non inconuenit cū extra corporis ambitum utriq; pellantur. Ad secundum respondetur cū humores venenati non coquãtur turgentesq; sint (vt in cōclusionē probaui) in principio sunt ad expulsionem idonei, paucoq; à naturæ & medicamento expurgantis motu optimè expurgantur, & sic quãuis infecti cū non infectis permisceantur cū extra corpora truantur non concludit argumentum. Ad tertium respōdetur, si pestis ex æduliorum vitio suboriatur, protinus est expurgandum medicamentis quibus & communia excrementa, & quod in venoso genere est, simul extrahantur, nam in his humoribus sat est, quod medicamentum præstet motus principium, ob id prossunt cassia fistula, sirupus solutiuis rosarum persicarum & similia, quæ medicamenta cum moderamine euacuant. Vnde maior utilitas ex hoc sequitur, quam si bubone pestilente, aut carbunculo appARENTE expurganti medicamento non utamur. Ad quartum respondetur, nos expurganti medicamine naturæ motū non impedire

per

per expurgans enim medicamentum quod obstructionis loco est firmatum, haud expurgare intendimus, ibi namque impactum crudumque est, humor vero in inflammatione existens crudus non expurgatur, eo quod expurganti medicamento haud cedit vt. 4. de ratione victus in morbis acutis cont. 22. docet Hip. sed id quod sua instabilitate & molesta qualitate inuenis existens aut moueri iam incipit ad expulsionem irritat, expurgare conamur, vnde cum extra corpus euacuetur, etsi ab externis ad interna trahatur nihil inconuenit. Tum alio modo potest argumentum solui dicendo apparente bubone pestilente aut carbunculo, per expurgationem nullum retrocessum ad interna fieri, sed potius ab internis ad externa expulsionem venenati humoris maiorem fieri: De onerata enim natura potentior euadit supra residuum vt apud Gal. refertur. Cuius ratio in promptu est: nam si huiusmodi expulsio naturæ est actio, quo quantitas fuerit minor, & natura robustior eo feliciter excernet quo fit vt id quod irritata præcopia non valuit pellere, de onerata promptissimè excernat: retrocessus namque tantum fiet in interioribus partibus humore conueniente destitutis, & de pauperatis, sed plenitudine & cacochymia deposita, adhuc sufficiens quantitas supererit, ita vt vasa neque appetitu neque indigentia, quod semel tanquam inutile transmisserunt, amplius trahere conentur. Præterquam quod plus mali efficiet plenitudo, aut cacochymia existens, quam retrocessus venenati humoris nulla existente in corpore plenitudine & cacochymia: Ratio in promptu est: quia maior venenositas subijcietur plenitudine existente & cacochymia, quam ea erit quæ cum humore venenato retrocedet, vnde neque argumentum neque confirmatio contra nos concludere videntur, nam & suppuratio in bubone venereo, melior fiet & resolutio si possibilis sit, & expulsio ad externa similiter, ex quo patet error asserentium in bubone venereo neque expurgandum neque sanguinem esse mittendum, sed atrahentibus valde esse vtendum, quod probatur medicamenta atrahentia valdè quod in collecta, materiae tenuis est resoluunt, pro futurum si maneret, accelerandæ suppurationi: vel plus etiam materiae calidæ quam pars ferre possit atrahunt.

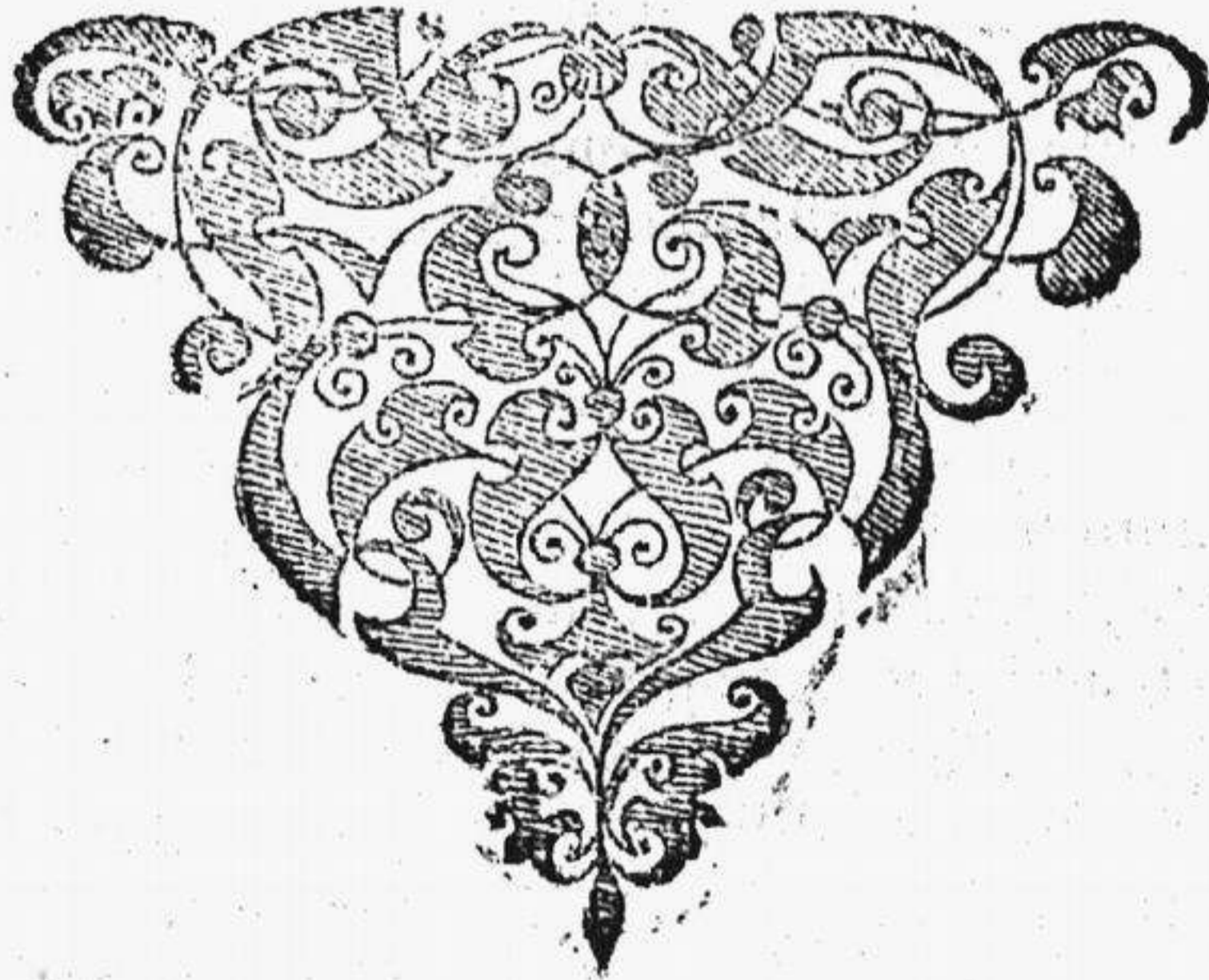
hūnt. Vnde cōrrūptio potius sequitur, quam maturatio denique dolorem & febrem augent, vnde conuulsionis & mortiferæ gangrenæ metus. Tum præterea, si bubo ab humore melancholico per adustionem in atrabiliariū conuerso crasso & rebeli, adeo vt ex eius copiosiore in partem influxu gangræne metus sit & rebullionistūc repellētibus circa abscessū loca minuenda erunt, minimè vero abscessus ipse, sed medicamenta atrahentia valde hoc damnum efficiant corpore non bene purgato & per sanguinis missionem plenitudine sufficienter deposita, ergo, &c. Ad quintum respondetur, semper naturam in huius morbi principio humorem venenatum expellere, vt experiētia patet cū pro spacio triū aut quatuor dierum principiu sumatur & sic carbunculus pestilensve bubo in principio apparet, & sic quamuis nos tunc expurganti vtamur medicamento, naturæ motum non impedire sed potius iubare. De onerata enim natura, parte cachochymix expulsa supra residuum potētiō euadit, vt latius in. 4. argūmenti solutione est declaratum. Ad id quod dicitur humor crudus non potest expurgari intelligendum venit de humore crudo non venenato, venenatus vero humor cum sua instabilitate & molesta qualitate ad expulsionem iritet, crudus expurgatur. Omnium enim membrorum natura ad ipsius expulsionem conspirat, vnde cum talis humor sit sero similis non coquitur, & cum solus obstructionis loco firmatus non sit, sed minor pars, aliās enim hac sola expulsionem morbus solueretur, ob id non colligitur quod humor non turgeat, turget enim quod inuenis remanet, ratione cuius expurgatio adhibetur. Ad sextum respondetur humorem venenatum coqui minimè posse propter rationem in quinti argūmenti solutione aductam: ad Gal. vero autoritatem respondeo, quod eruptionis macularum eiusmodi causa est, sanguinis feruor ob admissi aut concepti veneni feritatem. hæc vero eruptio si natura est robusta, reliquias morbi in fine relictas trudendo aut expellendo morbum soluit in morbi enim fine maximum conatum apponit vt in morituris patet, quia natura in extremo conflictu maiore aliquo quam solet conatu enixa, quod rebus omnibus moribundis familiare est, sub ipsum inte-

ritus articulum humoris pestiferi portione se incutem expediunt: de cætero illo extremo conatu sic debilitata, vt sub reliquo pondere postrata fatiscat, prouenisse vero talem expulsionem ex virtutis robore & non ex coctione ob idq; pro fuisse credendum esse existimo. Ad septimum respondeo, negando medicamenta expurgantia quibus vtimur multum mouere, & parũ euacuare, expurgant enim & euacuant quod ad sufficientem cachochymia consumptionem expedit, deiectiones namque non sunt extimandæ quantitate, sed qualitate vt ex Hipp. habemus. Ea vero quæ mouentur, si non euocentur nocere concedimus quæ vero euacuantur negamus, venenatus namque humor sèper est motus ex eo quod sua instabilitate & molesta qualitate ad expulsionem semper irritat & omnium similiter membrorum natura ad ipsius expulsionem conspirat ad Corn. Cels. autoritatem respondeo ipsum de uerè expurgantibus intelligere, non vero de minoratiuis quibus vtimur. Ad octauum respondeo, verum esse medicamentum expurgans materiam venenosam ad intestina trahere, sed cum parum detineantur in intestinis nunquam dyssenteriam fieri cum medicamentis lenitiuis & benignis expurgamus, cum fortibus vero scammonioque confectis dyssenteriam fieri concedimus. Vnde cautum est à medicis doctis experientiaque comprobatis in feбри pestilente talia medicamenta expurgantia fugere, vnde reprehendendus venit Ambrosius Pareus qui tract. 21. de peste. cap. 25. scammonium ad ægros purgandos exhibet, fortia enim medicamenta expurgantia cum humoribus acris & corrosiuis permixta acriores & magis corrosiuos faciunt, lenia vero mitiores & per consequens minus corrosiuos: ad Hip. autem lib. 3. æpid. Respondeo dispar est ratio, nam illa pestis, erant fluxus ventris pestilentes, in qua affectione, pars affecta intestina erant, & sic non est mirum quod Hip. expurgantia medicamenta vetuerit, cum ad affectam partem materiam venenosam trahant & sic vltèrius progrediatur affectio, in peste vero præterita de qua est nostra disputatio. 1599. intestina non erant affecta, & sic non est cur nostra expurgatio prohibeatur. Ad reliquas Hip. autoritates respondeo, illis locis de uerè expurganti-

gantibus medicamentis intelligi, quæ cum calida sint & si in-
tempestiue adhibeantur, ea incommoda afferent, nostra vero
expurgantia medicamenta quibus utimur cum multa ex ijs sint
frigida ut cassia fistula, tamarindi, viola, serum lactis & similia,
quolibet tempore exhiberi possunt, habent namque vniuersa-
lis valdè clysteris vicem, communia enim excrementa depo-
nunt, morbosum apparatus, primamq; regionem euacuant,
& tandem successione eius quod euacuatur, materia venenosa
à corde distrahitur & separatur, ad experientiam in contrariū
aductam respondeo, me (Deo fauente) fœlicissimo successu
contrarium multoties obseruasse; propter quod immortales
Deo ago gratias, sanctissimæque Virgini Mariæ Matri
eius & sic nostra finitur disputatio.

(.?.)

LAUS DEO.

EN LA Ciudad de Sevilla a veynte y cinco dias del mes de Enero de mil y seyscientos años el Licenciado Maximiliano de Espinosa Teniente de Asistente, auiedo visto y leydo lo contenido en este papel, dixo, que daua y dio licencia al Licenciado Alonso de Herrera Pineda Medico, para que pueda imprimir lo contenido en este papel, que habla sobre el purgar en las enfermedades pestilentes, y para que el imprimidor a quien el dicho Licenciado Alonso de Herrera lo diere lo pueda imprimir, y no otro alguno, y sea por dos meses, que corren desde la fecha deste. Fecha vt supra,

*El Licenciado
Espinosa.*

